ଅବଦୁଲ୍ଲାଭାଇ ଏମ୍. ଭଗତ୍, ଇତ୍ୟାଦି

ବନାମ

1961
ମାର୍ଚ୍ଚ 22

ଆୟକର ଅଧିକାରୀ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମଣ୍ଡଳ,

ମାଡ୍ରାସ

(ଏସ୍. କେ. ଦାସ, ଜେ. ଏଲ୍. କପୁର, ଏମ୍. ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା, ଜେ. ସି.

ଶାହା ଏବଂ ଟି. ଏଲ୍. ଭେଙ୍କଟରାମା ଆୟାର, ନ୍ୟାୟାଧୀଶବୃନ୍ଦ)

ଆୟକର-ଅଧିଭାର-"ସଂଘୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ" ଏବଂ "କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ", ଅର୍ଥ- ଅର୍ଥ ବିଧେୟକ ଅଧିନିୟମ 1942 (XII/1942), ଧାରା 8 (1)ଭାରତ ସରକାର ଅଧିନିୟମ 1935 (25 ଏବଂ 26 ଜିଓ v ସି.ଏଚ୍ 42) ଧାରାଗୁଡ଼ିକ 100, 124 (1), 138 (1) ପ୍ରାବଧାନ (b), 313, ସପ୍ତମ ଅନୁସୂଚୀ ବିଷୟ 54, ତାଲିକା 1, ସାଧାରଣ ଖଣ୍ଡ ଅଧିନିୟମ 1897 (10/1897), ଧାରାଗୁଡ଼ିକ. 3 (8ab) (a), 18a ।

ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଫାର୍ମର ଅଂଶୀଦାର ଭାବରେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଆୟକର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ସେମାନେ ଆକଳନରୁ ଖସି ଯାଇଥିବା ଆୟ ବିଷୟରେ, ଏକ "ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ପ୍ରକାଶ ଯୋଜନା" ଅଧୀନରେ ସେମାନଙ୍କର ଆୟର ଏକ ଖୁଲାସା କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ଆୟକର, ସୁପର-ଟ୍ୟାକ୍ସ ଏବଂ ଅଧିଭାରର ପୁନଃ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଉପରେ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା । ଆୟକର ଏବଂ ସୁପର-ଟ୍ୟାକ୍ସ ନୁହେଁ, ବରଂ ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟକୁ ଅନଧିକୃତ ଭାବେ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଯେ, ଆୟ ଉପରେ ଟିକସ ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବାର କ୍ଷମତା ସଂଘୀୟ ବିଧାନମଣ୍ଡଳକୁ ଭାରତ ସରକାର ଅଧିନିୟମ 1935 ର ଧାରା 100 ଉପ-ଧାରା (1) ଏବଂ (2), ଏବଂ ସପ୍ତମ ଅନୁସୂଚୀର ତାଲିକା 1 ର ବିଷୟ 54 ଏବଂ ସଂଘୀୟ ବିଧାନମଣ୍ଡଳ ଟିକସ ଉପରେ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବାକୁ ସେହି ପ୍ରବେଶ ଅଧୀନରେ ସକ୍ଷମ ଥିଲେ;ଧାରା 138 (1) ର ପ୍ରାବଧାନ (b) ସେହି ବୈଧାନିକ କ୍ଷମତାର ବିସ୍ତାରକୁ ସୀମିତ କରିନଥିଲା ।ଧାରା ୧୩୮ ରେ ଥିବା "ସଂଘୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ" ଶବ୍ଦଟି ଭାରତ ସରକାର ଆଇନ କିମ୍ବା ସାଧାରଣ ଖଣ୍ଡ ଅଧିନିୟମରେ ପରିଭାଷିତ ହୋଇନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଏହି ଧାରାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ସୂଚନା ଅଛି ଯେ ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ସଂଘୀୟ ରାଜସ୍ୱର ଏକ ଅଂଶ ହେବା ଉଚିତ୍

ଏବଂ ଏପରି ରାଜସ୍ୱ ଏଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ସାଧାରଣ ଖଣ୍ଡ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ "କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ" ଶବ୍ଦର ଧାରଣା ଭାରତ ସରକାର ଅଧିନିୟମ ର ଧାରା 138 (1) ର ପ୍ରାବଧାନ (b) ରେ "ସଂଘୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ" ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାରିତା ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ନଥିଲା ।

ମୂଳ ନ୍ୟାୟିକଅଧିକାରିତା :ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 140 ଏବଂ 177 ରୁ 191/1959 ।

ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 32 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ *ଏମ୍. ଆର୍. ଏମ୍. ଅବଦୁଲ କରିମ ଏବଂ କେ. ଆର୍. ଚୌଧୁରୀ*।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ *କେ. ଏନ୍. ରାଜାଗୋପାଲା ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଡି. ଗୁପ୍ତା* ।

1961,ମାର୍ଚ୍ଚ, 22। ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କପୁର.-1942,1943,1944 ଏବଂ 1945 ର ଆର୍ଥିକ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆକଳନକାରୀଙ୍କ ଆୟ ଉପରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ଲାଗୁ କରିବାର ବୈଧତାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରି ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅଧୀନରେ ଏହି ଷୋହଳଟି ଆବେଦନ । ଏହି ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଚାରୋଟି ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷ 1942-43,1943-44,1944-45 ଏବଂ 1945-46 ସହିତ ଜଡ଼ିତ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମାଡ୍ରାସର ମହମ୍ମଦାଲି ସରାଫାଲି ଆଣ୍ଡ କୋ. ନାମକ ଏକ ଫାର୍ମର ଚାରି ଅଂଶୀଦାର, ଯାହା ଧାତବ ସାମଗ୍ରୀ, ଷ୍ଟକ୍, ଅଂଶଧନ ଇତ୍ୟାଦି ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିଲା । ଆକଳନ ବର୍ଷ 1942-43 ରୁ 1945-46 ପାଇଁ ଏହି ଫାର୍ମକୁ ଭାରତୀୟ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଫାର୍ମ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କୁ ଫାର୍ମର ବ୍ୟବସାୟରୁ ଲାଭର ନିଜ ନିଜ ଅଂଶ ଉପରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରାଯାଇଥିଲା । 1949 ମସିହା ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତ ଆକଳନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଚାରି ବର୍ଷ ପାଇଁ ଆକଳନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୋଟ ଆୟ ପାଖାପାଖି 29,00,000 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଥିଲା । 1955 ମସିହାରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ 'ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ପ୍ରକାଶ ଯୋଜନା' ଅଧୀନରେ ଯେଉଁ ଲାଭ

ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନରୁ ବର୍ତ୍ତି ଯାଇଥିଲା, ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ସେମାନଙ୍କ ଆୟର ଖୁଲାସା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ 34 ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । 1959 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ମାସରେ, ସମସ୍ତ ଚାରୋଟି ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ପୁନଃ ଆକଳନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହିପରି ଚାରୋଟି ଆକଳନ ବର୍ଷ ପାଇଁ ମୋଟ ଆୟ ପାଖାପାଖି 35 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏଥିରେ 29 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସାମିଲ ଥିଲା, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ଆକଳନ ହୋଇସାରିଛି । ସେହି ଆୟ ଉପରେ ଆୟକର, ସୁପର ଟ୍ୟାକ୍ସ ଏବଂ ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା ।ଆବେଦନ ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ 3,82,791 ଟଙ୍କା ଥିଲା । ଏହି ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ଯାହା ଆଇନର ପ୍ରାଧିକାର ବିନା ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଛି କାରଣ ତତ୍କାଳୀନ ସଂଘୀୟ ବିଧାନମଣ୍ଡଳ, ଏହା ନିବେଦନ କରାଯାଇଛି, ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନଥିଲା ।

ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗୁଡିକ ଅର୍ଥ ଅଧିନିୟମ 1942 ଅଧିନିୟମ(XII /1942) ର ଧାରା 8 (1) ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଧାରାକୁ ଏବେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇପାରେ :-ଧାରା 8 (1) "ଉପ-ଧାରା (2) ଏବଂ (3) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ରହି, -

(a)1942 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ୧ ତାରିଖରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ବର୍ଷ ପାଇଁ ଆୟକର, ଅନୁସୂଚୀ II ର ଭାଗ I ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହାରରେ ଆଦାୟ କରାଯିବ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ A ର ଉପ-ଅନୁଚ୍ଛେଦ (b) ଏବଂ ସେହି ଅଂଶର ଅନୁଚ୍ଛେଦ B ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏପରି ଆୟକର ହାର ସମ୍ପର୍କରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଅତିରିକ ଶୁଳ୍କ ସହିତ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୁଏ, ଏବଂ

b) 1942 ମସିହାର ଏପ୍ରିଲ 1 ତାରିଖରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ବର୍ଷ ପାଇଁ ସୁପର-କର ହାର, ଭାରତୀୟ ଆୟକର ଆଇନ, 1922 ର ଧାରା 55 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଅନୁସୂଚୀ II ର ଭାଗ II ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ପରି ହେବ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେହି ଅଂଶର ଅନୁଚ୍ଛେଦ A, B ଏବଂ C କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ସରଚାର୍ଜ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୁଏ ଯାହା ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ହାର ସୁପର-କର ସମ୍ପର୍କରେ ସେଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହାରରେ ହୋଇଥାଏ" ।

ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଭାରତ ସରକାର ଅଧିନିୟମ 1935 (25 ଏବଂ 26 ଜିଓ v Ch. 42), ଆଧାରରେ "କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ" ସଂଘ ବିଧାନମଣ୍ଡଳ ନିକଟରେ ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥିଲା ।ସଂଘୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭାର ବୈଧାନିକ କ୍ଷମତା ଭାରତ ସରକାର ଅଧିନିୟମ 1935ର ଧାରା 100ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ

ଆୟ ଉପରେ ଟିକସ ଲଗାଇବାର କ୍ଷମତା ସପ୍ତମ ଅନୁସୂଚୀର ତାଲିକା-1ର ବିଷୟ 54ରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା, ଯାହା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା : -

" କୃଷି ଆୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଆୟ ଉପରେ ଟିକସ "।

ଭାରତ ସରକାର ଅଧିନିୟମ 1935 ର ଭାଗ 7 ରେ ଅର୍ଥ, ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅର୍ଥ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି।ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଧାରା, ଅର୍ଥାତ୍, ସେହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 138 (1), ସେହି ଅଂଶରେ ଅଛି ଯାହା ସଂଘ ଏବଂ ସଂଘୀୟ ଏକକ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ରାଜସ୍ୱ ବଣ୍ଟନ ସହିତ ଜଡିତ।ସେହି ଧାରା ଅନୁସାରେ: - ଧାରା ୧୩୮ (୧) "କୃଷି ଆୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆୟ ଉପରେ କର ସଂଘ ଦ୍ୱାରା ଆଦାୟ ଏବଂ ସଂଗ୍ରହ କରାଯିବ, ...

ପରନ୍ତୁ-

(a)...

(b) ସଂଘୀୟ ବିଧାନମଣ୍ଡଳ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ସଂଘୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ କର ବୃଦ୍ଧି କରିପାରିବେ ଏବଂ ଏପରି ଯେକୌଣସି ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କର ସମସ୍ତ ଆୟ ସଂଘର ରାଜସ୍ୱର ଏକ ଅଂଶ ହେବ।"

ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ ସଂଘୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭାର କ୍ଷମତା କେବଳ ସଂଘୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଥିଲା; ଯେ ଅର୍ଥ ଅଧିନିୟମ 1942ର ଧାରା 8 (1) ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ତିନି ବର୍ଷର ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥ ଅଧିନିୟମରେ ସମାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା, ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ "କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ" ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ "କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ" ଏବଂ "ସଂଘୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ" ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସମାନ ନଥିଲା, ବରଂ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଧାରଣା ଥିଲା।ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଅଧିନିୟମ 1935 ର ଧାରା 311, ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସହିତ ଜଡିତ କିନ୍ତୁ " ସଂଘୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ " ସେହି ଧାରାରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇ ନାହିଁ।ଧାରା 313 ର ଉପ-ଦଫା (3) ରେ, ଯାହା ଭାଗ XIII ର ଏକ ଅଂଶ ଅଟେ, ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ଜଡିତ, ଏହା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି; -

1961
ଅବଦୁଲ୍ଲାଭାଇ ଏମ୍.
ଭାଗଡ୍
ବନାମ
ଆୟକର ଅଧିକାରୀ,
ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମଣ୍ଡଳ, ମାଡ୍ରାସ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କପୁର

ଧାରା 313 (3) "ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ଏହି ଅଧିନିୟମ ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରଧାନ ଶାସକ ଏବଂ ସଂଘୀୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସନ୍ଦର୍ଭ, ଯେଉଁ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା, ପ୍ରଧାନ ଶାସକଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱଇଚ୍ଛାରେପଦକ୍ଷପ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ପରିଷଦରେ ପ୍ରଧାନ ଶାସକଙ୍କୁ ସନ୍ଦର୍ଭ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବ, ଏବଂ ମହାସଙ୍ଘକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କୌଣସି ସନ୍ଦର୍ଭ, ଯେଉଁଠାରେ ମହାସଙ୍ଘ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି, ତାହା ବ୍ରିଟିଶ ଭାରତ, ସାଧାରଣ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଇନ୍ କାଉନସିଲ୍ କିମ୍ବା ସାଧାରଣ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କୁ ପରିସ୍ଥିତି ଏବଂ ସନ୍ଦର୍ଭ ଆଧାରରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । "ଏହି ଧାରା ଆଧାରରେ ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଭାରତ ସରକାର ଅଧିନିୟମ 1935 ର ଧାରା 138 (1) (b) ରେ "ସଂଘୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ସଂଘୀୟ ସରକାରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍, ପ୍ରଧାନ ଶାସକ ପରିଷଦର କିମ୍ବା ପ୍ରଧାନ ଶାସକଙ୍କ, ଏବଂ ଏହା ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଏହା "କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ" ଶବ୍ଦଠାରୁ କମ୍ ବିସ୍ତାରର ଏକ ଶବ୍ଦ | "ସାଧାରଣ ଖଣ୍ଡ ଅଧିନିୟମ 1897 ର ଧାରା 3 (8ab) (a) ରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ନିମ୍ନମତେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା;-

ଧାରା 3 (8ab) "କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର" -

(a) ଭାରତ ସରକାର ଅଧିନିୟମ 1935 ଅର୍ଥାତ ସଂଘୀୟ ସରକାରର III ଭାଗର ପ୍ରାରମ୍ଭ ପରେ କରାଯାଇଥିବା କିମ୍ବା କରାଯିବାକୁ ଥିବା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ;

" ସଂଘୀୟ ସରକାର "କୁ ସାଧାରଣ ଧାରା ଅଧିନିୟମ ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା । 18a ନିମ୍ନମତେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି; -

ଧାରା 18a "ସଂଘୀୟ ସରକାର" -

(a)ଭାରତ ସରକାର ଆଇନ, ୧୯୩୫ ର III ଭାଗ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପରେ କରାଯାଇଥିବା କିମ୍ବା କରାଯିବାକୁ ଥିବା ଯେକୌଣସି ବିଷୟ ସମ୍ପର୍କରେ, ବୁଝାଏ, ଯେଉଁ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ପ୍ରଧାନ ଶାସକ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ପ୍ରଚଳିତ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ବିବେଚନାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଏବଂ ପ୍ରଧାନ ଶାସକ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ, ପ୍ରଧାନ ଶାସକ ପରିଷଦ ଏଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ -

(i) ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ 124 (1) ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ପ୍ରଦେଶ ସରକାରଙ୍କୁ ନ୍ୟସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ସେହି ଉପ-ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ପ୍ରାଦେଶିକ ସରକାର; ଏବଂ

(ii) ଜଣେ ମୁଖ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତ ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରଶାସନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଉକ୍ତ ଆଇନର ଧାରା 94 (3) ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତ;

ଏହି ଧାରାଗୁଡ଼ିକରୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଭାରତ ସରକାର ଅଧିନିୟମ 1935 ରେ "ସଂଘୀୟ ସରକାର" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ କେବଳ ପ୍ରଧାନ ଶାସକ କିମ୍ବା ପ୍ରଧାନ ଶାସକ ପରିଷଦ ଯଥାସ୍ଥିତି ଆଧାରରେ ବୁଝାଉଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ ଖଣ୍ଡ ଯଥାସ୍ଥିତିର ସଂଜ୍ଞା ଅନୁଯାୟୀ "କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର" ଶବ୍ଦଟି କେବଳ ଗଭର୍ଣ୍ଣର୍-ଜେନେରାଲ୍ କିମ୍ବା ଗଭର୍ଣ୍ଣର୍-ଜେନେରାଲ୍ ପରିଷଦକୁ ସୂଚିତ କରିନଥିଲା, ବରଂ କେତେକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରାଦେଶିକ ସରକାରମାନଙ୍କୁ, ଭାରତ ସରକାର ଅଧିନିୟମ 1935 ର ଧାରା 124 (1) ଆଧାରରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଥିଲା । ଆମ ମତରେ, ଏହି ତର୍କଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭ୍ରମପୂର୍ଣ ଅଟେ ।

ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବା ପାଇଁ ସଂଘୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭାର କ୍ଷମତା ଧାରା 100, ଏବଂ ଉପଧାରା (1) ଏବଂ (2) ଗୁଡିକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଉପଧାରା ସଂଘୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭାର କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରଥମ ତାଲିକାରେ ଥିବା ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବା ପାଇଁ ସଂଘୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭାର କ୍ଷମତା ସହିତ ଜଡିତ | ତେଣୁ ସଂଘୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକାର ତାଲିକା-1ରେ ଥିବା ଯେକୌଣସି ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବାର କ୍ଷମତା ଥିଲା ଏବଂ ଆୟ ଉପରେ ଟିକସ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟ 54 ସେହି ତାଲିକାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଯେ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ବ୍ୟାପକ ବିସ୍ତାର ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ବିଷୟ 54 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ଯେତେ ବିସ୍ତାରିତ ହେଉ ନା କାହିଁକି, ଏହା ଧାରା 138 (1)ର, ପରନ୍ତୁକ (b)ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ସୀମା ଅଧୀନରେ ରହିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ "ସଂଘୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ" ଭାରତ ସରକାର ଅଧିନିୟମ 1935 ରେ କିମ୍ବା ସାଧାରଣ ଖଣ୍ଡ ଅଧିନୀୟମରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇନାହିଁ ।ପରନ୍ତୁ ଧାରା 138 ଯଥେଷ୍ଟ ସଙ୍କେତ ଦିଏ ଯେ ଅଦାୟ ରାଶି ରାଜସ୍ବର ଏକ ଅଂଶ ଭାବରେ ପରିଗଣିତ ହେବ ଏବଂ ସେହି ଧାରାର ନିହିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିସ୍ତାରିତ ହେବ । ଭାରତ ସରକାର ଅଧିନିୟମ 1935 ର ଧାରା 124 (4) ଅନୁଯାୟୀ, ଯେଉଁଠାରେ ଧାରା 124

ଦ୍ୱାରା ଏକ ପ୍ରଦେଶ କିମ୍ବା ଏକ ସଂଘୀୟ ରାଜ୍ୟ ମଣ୍ଡଳକୁ କ୍ଷମତା ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ, ସେଠାରେ ସଙ୍ଘ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦେଶ କିମ୍ବା ସଂଘୀୟ ରାଜ୍ୟକୁ ଏପରି ରାଶି ସହମତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରେ .... ତେଣୁ ସାଧାରଣ ଖଣ୍ଡ ଆଇନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା "କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ" ଶବ୍ଦର ସଂଜ୍ଞା, ଭାରତ ସରକାର ଅଧିନିୟମ 1935 ର ଧାରା 138 (1)(b)ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା "ସଂଘୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ" ଭିନ୍ନ ଧାରଣ ପ୍ରକାଶ କରିନଥିଲା ।

ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ବିଫଳ ହୁଏ ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ ହୁଏ । ଗୋଟିଏ ଶୁଣାଣି ଶୁଳ୍କ ସହିତ ।

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତରେ :
ମଦନ ମୋହନ ଭୂୟାଁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।